

Milieueffectrapportage

54

Bestemmingsplan
Buitengebied 2010 –
Rhenen

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
13 maart 2013, nr. 201112435/1/R3, LJN BZ4011
(mr. Scholten-Hinloopen, mr. Koeman, mr. Kramer)
Noot G.A.J.M. Hoevenaars

**Bestemmingsplan. Aanvulling. Veehouderij.
Motiveringsplicht. Bestuurlijke lus.**

[Wm art. 7.7 lid 1, aanhef en onder b, 7.14 lid 1, aanhef en onder b en c]

Op 20 september 2011 heeft de gemeenteraad van Rhenen het bestemmingsplan “Buitengebied 2010” vastgesteld. Een appellante voert ten aanzien van m.e.r. aan dat de aanvulling bij het plan-MER niet ter inzage is gelegd. Voorts voert deze appellante aan dat de in het MER in beschouwing genomen alternatieven geen reële alternatieven zijn, omdat in de plantoelichting staat dat de EHS moet worden opgenomen in het plan, en daar slechts bij een van de drie alternatieven vanuit is gegaan. Tot slot stelt deze appellante dat in de plantoelichting niet is ingegaan op de in het MER beschreven alternatieven en dat in de zienswijzennota niet is ingegaan op haar zienswijze over het MER.

Voor wat betreft de terinzagelegging van de aanvulling verwijst de Afdeling naar uitspraak VzA-BRvS 16 februari 2012, 201112435/2/R3, r.o. 2.4.3, waarin de voorzitter heeft vastgesteld dat de aanvulling op het plan-MER ten tijde van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan nog niet was gemaakt. Hierdoor kon deze aanvulling niet met dat ontwerp ter inzage worden gelegd. De wet eist niet dat deze aanvulling aan een zienswijzenprocedure had moeten worden onderworpen voordat deze aan de Commissie m.e.r. werd voorgelegd. Dit is ook door de appellante ter zitting erkend. Niet in geschil is dat de aanvulling

ter inzage heeft gelegen met het vastgestelde bestemmingsplan, zodat appellante er kennis van kon nemen en er in haar beroepschrift op in kon gaan. Naar voorlopig oordeel van de voorzitter is niet gebleken dat de belangen van appellante door deze handelwijze zijn geschaad. De Afdeling ziet geen aanleiding om tot een ander oordeel dan dat van de voorzitter te komen.

Ten aanzien van de alternatieven wijst de Afdeling erop dat het plan m.e.r.-plichtig is vanwege de wijzigingsbevoegdheden die de uitbreiding en toename van (intensieve) veehouderij en de omzetting van agrarische gronden naar natuur mogelijk maken. De Afdeling wijst op het MER waarin naast het nulalternatief drie alternatieven zijn beschreven. Bij de formulering van de alternatieven is ervan uitgegaan dat de speelruimte binnen het plangebied zich uit in de ontwikkelingen die mogelijk zijn op de landbouwgronden en dat de alternatieven zijn afgestemd op de ontwikkelingen die in het plangebied plaatsvinden. Bij het alternatief "Intensivering en schaalvergroting" is uitgegaan van een worst case scenario waarbij de intensieve veehouderij zo maximaal uitbreidt als mogelijk is op grond van het reconstructieplan. Appellante heeft volgens de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat niet is voldaan aan artikel 77, eerste lid, aanhef en onder b, Wm dat bepaalt dat de alternatieven die redelijkerwijs in beschouwing moeten worden genomen, in het MER moeten worden beschreven.

De Afdeling wijst verder op artikel 7.14, eerste lid, Wm waarin is bepaald dat in het plan in ieder geval wordt vermeld (sub b) hetgeen is overwogen over de in het MER beschreven alternatieven en (sub c) de bij het ontwerp van het plan over het MER naar voren gebrachte zienswijzen.

De Afdeling constateert dat in de plantoelichting de resultaten en conclusies uit het MER kort zijn samengevat. Niet is ingegaan op de in het MER beschreven alternatieven. Volgens de gemeenteraad hebben de alternatieven wel deel uitgemaakt van de beraadslagingen. Dit is niet neergelegd in het bestreden besluit of de toelichting bij het plan. De Afdeling oordeelt dat het bestemmingsplan niet voldoet aan artikel 7.14, eerste lid, aanhef en onder c, Wm (waarschijnlijk bedoelt de Afdeling hier 'onder b', GH).

Omdat in de zienswijzennota niet is ingegaan op de door appellante over het MER naar voren gebrachte zienswijzen, is in strijd gehandeld met artikel 7.14, eerste lid, aanhef en onder c, Wm. De enkele omstandigheid dat in het bestemmingsplan naar aanleiding van het MER een extra voorwaarde in de planregels is opgenomen, vormt voor de Af-

deling onvoldoende grond voor een ander oordeel, nu uit de zienswijzennota blijkt dat die wijziging ambtshalve is aangebracht.

Nu het bestemmingsplan zowel in strijd is met sub b als sub c, ziet de Afdeling geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten. Dat de gemeenteraad in een brief alsnog is ingegaan op de zienswijzen van appellante over het MER, maakt dit niet anders. De Afdeling draagt de gemeenteraad op om binnen zesentwintig weken een nieuw besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan met betrekking tot enkele wijzigingsbevoegdheden te nemen.

Ter voorlichting van partijen overweegt de Afdeling daarbij nog het volgende. Zoals zij eerder heeft overwogen (ABRvS 7 september 2011, 201107073/2/R3) staat het, in het geval van vernietiging van een besluit door de bestuursrechter, het bevoegd gezag vrij om bij het nemen van een nieuw besluit terug te vallen op de procedure die aan het vernietigde besluit ten grondslag lag, dan wel de procedure van afdeling 3.4 Awb opnieuw te doorlopen.

De Afdeling verklaart de beroepen van de appellanten (deels) niet-ontvankelijk, (deels) gegrond en voor het overige ongegrond. De Afdeling vernietigt bepaalde planonderdelen en draagt de gemeenteraad op om ten aanzien van die planonderdelen een nieuw besluit te nemen.

Uitspraak in het geding tussen:

1. de vereniging *Boomkwekersvereniging Opheusden en Omgeving*, gevestigd te Kesteren, gemeente Neder-Betuwe,
2. [appellante sub 2], gevestigd te Opheusden, gemeente Neder-Betuwe,
3. [appellante sub 3], gevestigd te Opheusden, gemeente Neder-Betuwe,
4. [appellant sub 4], wonend te Elst, gemeente Rhenen,
5. [appellant sub 5A] en [appellante sub 5B], wonend te Elst, gemeente Rhenen,
6. [appellant sub 6A], [appellant sub 6B] en [appellante sub 6C], gevestigd/wonend te Elst, gemeente Rhenen (hierna in enkelvoud: [appellant sub 6]),
7. [appellante sub 7A], [appellant sub 7B] en [appellante sub 7C], gevestigd/wonend te Elst, gemeente Rhenen (hierna in enkelvoud: [appellant sub 6]),
8. [appellant sub 8], wonend te Veenendaal,
9. [appellant sub 9], wonend te Rhenen,
10. de stichting *Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen* (hierna: de WMR), gevestigd te Rhenen,
11. *Staatsbosbeheer*, gevestigd te Driebergen,
12. [appellant sub 12A] en [appellant sub 12B], wonend onderscheidenlijk gevestigd te Elst, gemeente Rhenen,
13. [appellant sub 13A], [appellant sub 13B] en [appellant sub 13C],
14. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid *Handels- en Exploitatiemaatschappij H.G.E. International B.V.*, gevestigd te Scherpenzeel,
15. [appellant sub 15A], [appellant sub 15B] en [appellant sub 15C], allen wonend te Rhenen (hierna in enkelvoud: [appellant sub 15]),
16. [appellant sub 16], wonend te Rhenen,
17. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid *Landgoed Prattenburg B.V.*, gevestigd te Rhenen,
18. [appellant sub 18], wonend te Wageningen,
19. [appellant sub 19], wonend te Rhenen,
20. [appellant sub 20], wonend te Rhenen,
21. [appellant sub 21], wonend te Rhenen,
22. [appellant sub 22], wonend te Rhenen,
23. [appellant sub 23], wonend te Rhenen,
24. [appellant sub 24], wonend te Rhenen, appellanten,
en
de raad van de gemeente Rhenen,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 20 september 2011, kenmerk /bis11 478, heeft de raad het bestemmingsplan "Buitengebied 2010" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben de Boomkwekersvereniging, [appellant sub 4], [appellant sub 8], [appellant sub 5A] en [appellante sub 5B], [appellante sub 6], [appellant sub 9], de WMR, Staatsbosbeheer, [appellant sub 12B] en [appellant sub 12A], [appellant sub 13], H.G.E. International, [appellant sub 15], [appellant sub 16], Landgoed Prattenburg, [appellant sub 18], [appellant sub 19], [appellant sub 20], [appellante sub 2], [appellante sub 3], [appellant sub 21], [appellant sub 22], [appellant sub 23] en [appellant sub 24] beroep ingesteld. Een aantal van hen heeft de gronden van het beroep schriftelijk aangevuld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Een aantal partijen heeft nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 en 23 januari 2013, waar het merendeel van de partijen in persoon, een aantal bijgestaan door een raadsman, is verschenen of zich heeft doen vertegenwoordigen.

Buiten bezwaren van partijen zijn ter zitting nog stukken in het geding gebracht.

Overwegingen

(...)

Het plan-MER

18. De WMR voert aan dat de aanvulling bij het plan-MER niet ter inzage is gelegd.

18.1. De Afdeling is van oordeel dat dit betoog faalt. Zij verwijst voor de motivering van dit oordeel naar rechtsoverweging 2.4.3 in de uitspraak van de voorzitter van 16 februari 2012, zaak nr. 201112435/2/R3. De Afdeling ziet in de stukken en het verhandelde ter zitting geen aanleiding om tot een ander oordeel dan dat van de voorzitter te komen.

19. De WMR voert aan dat de in het MER in beschouwing genomen alternatieven geen reële alternatieven zijn omdat in de toelichting bij het plan staat dat de EHS moet worden opgenomen in het plan, en daar slechts bij een van de drie alternatieven vanuit is gegaan.

19.1. Ingevolge artikel 7.7, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet milieubeheer bevat het MER dat betrekking heeft op een plan tenminste een beschrijving van de voorgenomen activiteit, alsmede van de alternatieven daarvoor, die redelijk-

kerwijs in beschouwing dienen te worden genomen, en de motivering van de keuze voor de in beschouwing genomen alternatieven.

19.2. Het plan is m.e.r.-plichtig vanwege de wijzigingsbevoegdheden die de uitbreiding en toename van (intensieve) veehouderij en de omzetting van agrarische gronden naar natuur mogelijk maken. Deze bevoegdheden zijn opgenomen in artikel 3, lid 3.8, onder c, d, e, g en h, van de planregels. In paragraaf 3.2 van het MER zijn de alternatieven beschreven die in aanmerking zijn genomen. Naast het nulalternatief zijn drie alternatieven onderzocht: het alternatief "Multifunctioneel landschap", waarbij ervan wordt uitgegaan dat de ontwikkeling van niet-agrarische nevenactiviteiten en functieverandering naar niet-agrarische functies de boventoon voert, het alternatief "Intensivering en schaalvergroting" waarbij wordt uitgegaan van uitbreiding en intensivering van (intensieve) veehouderij, en het alternatief "Natuurlijke natuur" waarbij de ontwikkeling van de natuurgebieden, de EHS en Natura 2000 de boventoon voert. In paragraaf 3.2 staat nader omschreven wat de alternatieven behelzen. Toegelicht wordt dat er bij de formulering van de alternatieven van is uitgegaan dat de speelruimte binnen het plangebied zich uit in de ontwikkelingen die mogelijk zijn op de landbouwgronden en dat de alternatieven zijn afgestemd op de ontwikkelingen die in het plangebied plaatsvinden. Daarbij is er bij het alternatief "Intensivering en schaalvergroting" uitgegaan van een worst-case scenario waarbij de intensieve veehouderij zo maximaal uitbreidt als mogelijk is op grond van het reconstructieplan. Gelet hierop heeft de WMR niet aannemelijk gemaakt dat niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 7.7, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet milieubeheer dat de alternatieven die redelijkerwijs in beschouwing dienen te worden genomen, in het MER worden beschreven. Het betoog faalt.

Het plan in relatie tot het plan-MER

20. De WMR voert aan dat in de toelichting bij het plan niet is ingegaan op de in het MER beschreven alternatieven en dat in de zienswijzennota niet ingegaan op haar zienswijze over het MER.

20.1. Ingevolge artikel 7.14, eerste lid, van de Wet milieubeheer wordt in het plan in ieder geval vermeld:

(...)

b. hetgeen is overwogen omtrent de in het milieueffectrapport beschreven alternatieven;

c. hetgeen is overwogen omtrent de bij het ontwerp van het plan terzake van het milieueffectrapport naar voren gebrachte zienswijzen;

(...).

20.2. Paragraaf 4.7 van de toelichting heeft betrekking op het MER. Daarin zijn de resultaten en conclusies uit het MER kort samengevat zonder dat daarbij wordt ingegaan op de in het MER beschreven alternatieven. Dit heeft de raad bevestigd in de brief van 27 januari 2012. Dat, zoals daarin staat, de alternatieven wel deel hebben uitgemaakt van de beraadslagingen heeft geen weerslag gevonden in het bestreden besluit of de toelichting bij het plan. Het betoog van de WMR dat het plan op dit punt niet voldoet aan artikel 7.14, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet milieubeheer slaagt.

20.3. In de Zienswijzennota is niet ingegaan op de door de WMR over het MER naar voren gebrachte zienswijzen. Het bestreden besluit is in zoverre in strijd met artikel 7.14, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet milieubeheer. De enkele omstandigheid dat in het vastgestelde plan naar aanleiding van het MER een extra voorwaarde is opgenomen in artikel 3, lid 3.8, onder c, d en e van de planregels vormt onvoldoende grond voor een ander oordeel, nu die wijziging blijkens de Zienswijzennota ambtshalve is aangebracht.

21. Het beroep van de WMR is in zoverre gegrond. Het bestreden besluit dient wegens strijd met artikel 7.14, eerste lid, aanhef en b en c, van de Wet milieubeheer te worden vernietigd voor zover het betrekking heeft op artikel 3, lid 3.8, onder c, d, e, g en h, van de planregels. Nu het bestreden besluit zowel in strijd is met het bepaalde onder b van artikel 7.14, eerste lid, van de Wet milieubeheer als met het bepaalde onder c, ziet de Afdeling in de omstandigheid dat de raad in de brief van 27 januari 2013 alsnog is ingegaan op de zienswijzen van de WMR over het MER geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten.

21.1. De Afdeling ziet aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, onder a, en vijfde lid, van de Awb, zoals dit luidde ten tijde van belang, de raad op te dragen om binnen zesentwintig weken na de verzending van deze uitspraak een nieuw besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan met betrekking tot de in artikel 3, lid 3.8, onder c, d, e, g en h, van de planregels opgenomen wijzigingsbevoegdheden te nemen met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen, en dit

besluit vervolgens op de wettelijk voorgeschreven wijze en binnen de daarvoor geldende termijn bekend te maken en mede te delen.

Ter voorlichting van partijen overweegt de Afdeling nog het volgende. Zoals zij eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 september 2011 in zaak nr. 201107073/2/R3) staat het, in geval van vernietiging van een besluit door de bestuursrechter, het bevoegd gezag in beginsel vrij om bij het nemen van een nieuw besluit terug te vallen op de procedure die aan het vernietigde besluit ten grondslag lag, dan wel de procedure van afdeling 3.4 van de Awb opnieuw te doorlopen. Dit betekent dat de raad er voor kan kiezen het bestemmingsplan opnieuw vast te stellen zonder hieraan voorafgaand een ontwerpbestemmingsplan ter inzage te leggen.

21.2. De Afdeling ziet voorts aanleiding om de gronden van de WMR die gericht zijn tegen artikel 3, lid 3.8, onder c, d, e, g en h, van de planregels te bespreken met het oog op het nieuw te nemen besluit.

(...)

Slot

71. De raad dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart de beroepen van [appellant sub 8] en van [appellant sub 13A], [appellant sub 13B] en [appellant sub 13C], voor zover ingediend door [appellant sub 13B] en [appellant sub 13C], en het beroep van de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen voor zover het betrekking heeft op de planregeling voor het perceel Stokweg 15b niet-ontvankelijk;

II. verklaart het beroep van [appellant sub 9] gedeeltelijk en van de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen, voor zover ontvankelijk, gedeeltelijk, en van Staatsbosbeheer, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Landgoed Prattenburg B.V., [appellant sub 19] en [appellant sub 22] geheel gegrond;

III. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Rhenen van 20 september 2011, kenmerk /bis11 478, voor zover het betreft:

a. het plandeel met de bestemming "Agrarisch" op het perceel [locatie 6];

b. artikel 3, lid 3.8, onder c, d, e, g en h, van de planregels;

c. de plandelen met de bestemming "Agrarisch" op de gronden van Staatsbosbeheer;

d. de plandelen met de bestemming "Natuur" ter plaatse van de kadastrale percelen, gemeente Rhenen, sectie H, nummers 334, 337, 338, 430, 1978, 2000, 2001, 2002, 2003, 2013, 2783, 6464 en 1989, en de kadastrale percelen, gemeente Rhenen, sectie A, nummers 453 en 1233;

e. het plandeel met de bestemming "Bedrijf" ter plaatse van het perceel [locatie 10];

f. het plandeel met de bestemming "Wonen" ter plaatse van het perceel [locatie 13];

IV. draagt de raad van de gemeente Rhenen op om binnen 26 weken na de verzending van deze uitspraak met inachtneming van hetgeen daarin is overwogen een nieuw besluit te nemen ten aanzien van de onder III, onder a, b, c, e en f, genoemde planonderdelen en dit op de wettelijk voorgeschreven wijze en binnen de daarvoor geldende termijn bekend te maken en mede te delen;

V. verklaart de beroepen van [appellant sub 9], de stichting Stichting Werkgroep Milieubeheer Rhenen voor het overige, en de beroepen van de vereniging Boomkwekersvereniging Opheusden en Omgeving, [appellante sub 2], [appellante sub 3], [appellant sub 4], [appellant sub 5A] en [appellant sub 5B], de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid [appellante sub 6] en [appellant sub 5A] en [appellant sub 5B], [appellant sub 12A] en [appellant sub 12B], [appellant sub 13A], [appellant sub 13B] en [appellant sub 13C], voor zover ingediend door [appellant sub 13A], de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Handels- en Exploitatiemaatschappij H.G.E. International B.V., [appellant sub 15A] en [appellant sub 15B] en [appellant sub 15C], [appellant sub 16], [appellant sub 18], [appellant sub 20], [appellant sub 21], [appellant sub 23] en [appellant sub 24] geheel ongegrond;

(red.)

NOOT

De m.e.r.-procedure houdt niet op bij het maken van het MER-rapport. Het is vervolgens nog de vraag hoe met het MER rekening is gehouden in het uiteindelijke plan of besluit waarvoor het MER is gemaakt. Vervolgens moet in evaluatie worden gekeken of de verwachtingen over de

milieugevolgen van het voornemen die in het MER zijn beschreven ook daadwerkelijk uitkomen. Bij gebrek aan een sanctie op het niet uitvoeren wordt deze evaluatie overigens zeer beperkt uitgevoerd.

Deze uitspraak betreft de eerste vraag. Het komt niet vaak voor dat een plan sneuvelt op artikel 7.14, eerste lid, onder b of c, Wm. Dat artikel geeft aan welke informatie in ieder geval in (of bij) het plan moet worden vermeld. Voor besluiten is een vergelijkbare bepaling opgenomen in artikel 7.37 Wm. De wetgever geeft met deze artikelen als het ware een verbijzondering van de motiveringsverplichting en het beginsel van zorgvuldige besluitvorming uit de Awb ten aanzien van m.e.r. Als een plan of besluit een degelijke motivering mist, dan ziet de Afdeling over het algemeen echter strijd met artikel 3:46 Awb. Meestal is dat natuurlijk vergelijkbaar: hoewel voor de hand ligt om het meer bijzondere artikel te gebruiken, zal het resultaat vaak hetzelfde zijn. Het kan echter tot een probleem leiden, als de algemene motiveringsverplichting enger wordt geïnterpreteerd dan de artikelen 7.14 en 7.37 Wm. Zo wordt nog wel eens vergeten dat deze artikelen voorschrijven dat in het plan of besluit moet worden aangegeven hoe en wanneer de uitkomsten van het MER moeten worden geëvalueerd. Zie bijvoorbeeld Tracébesluit A12 Waterberg/Velperbroek, ABRvS 20 juli 2011, 200908736/1/M2, «JM» 2011/108, m.nt. Hoevenaars, Planstudie Schiphol-Amsterdam-Almere, ABRvS 4 januari 2012, 201104518/1/R4 en 201111577/1/R4, «JM» 2012/37, m.nt. Van Velsen, en recent nog PIP Ontsluiting Houten, ABRvS 13 februari 2013, 201205534/1/R2. In dat opzicht is het dus toe te juichen dat hier het meer specifieke motiveringsartikel 7.14 Wm is gebruikt.

De schending van artikel 7.14, eerste lid, aanhef en onder b en c, Wm leidt in dit geval tot vernietiging van het besluit. Dit gebrek wordt dermate fundamenteel geacht dat het niet wordt gepasseerd. Evenmin worden de rechtsgevolgen van het bestemmingsplan in stand gelaten. Opvallend is dat in dit geval wel voldoende alternatieven in het MER zijn beschouwd. Het bevoegd gezag heeft alleen nagelaten om de afweging van de onderzochte alternatieven in het MER op te nemen. In de voorzittersuitspraak leidde dat nog tot de conclusie dat geen strijd met artikel 7.14 Wm bestond. Maar als participatie en het

alternatievenonderzoek van het MER serieus worden genomen, lijkt het mij terecht dat een gebrek aan motivering van beide onderdelen in het uiteindelijke plan/besluit tot vernietiging leidt. Dit illustreert des te meer dat m.e.r. geen doel op zich is, maar altijd in dienst staat van specifieke besluitvorming. Als in de onderbouwing van die besluitvorming niets meer terug te vinden is over de manier waarop de m.e.r.-procedure invloed heeft gehad op de besluitvorming, is sprake van een gebrek. Eerdere uitspraken waar een m.e.r.-gebrek niet door middel van een bestuurlijke lus te repareren valt, betroffen Bestemmingsplan De Nieuwe Rietgraaf, ABRvS 29 februari 2012, 201003801/1/R2, «JM» 2012/52, m.nt. Hoevenaars en Bestemmingsplan Bellingwedde, ABRvS 23 januari 2013, 201200076/1/R4. Tot slot is deze uitspraak nog interessant ten aanzien van de m.e.r.-procedure. Uit de uitspraak blijkt namelijk dat een aanvulling op het MER niet aan een zienswijzenprocedure hoeft te worden onderworpen *voordat* deze aan de Commissie m.e.r. wordt voorgelegd. Blijkbaar (gelet op de eerdere voorzittersuitspraak die in deze uitspraak wordt bevestigd) is voldoende als de aanvulling ter inzage ligt met het vastgestelde bestemmingsplan, zodat appellante kennis heeft kunnen nemen van de aanvulling en deze heeft kunnen betrekken in haar beroepschrift. Dit betekent namelijk alleen dat de Commissie m.e.r. de zienswijze van appellante in haar advisering niet heeft kunnen meenemen. Nu dat wettelijk niet vereist is, is het begrijpelijk dat de Afdeling hier geen probleem in zag.

G.A.J.M. Hoevenaars